

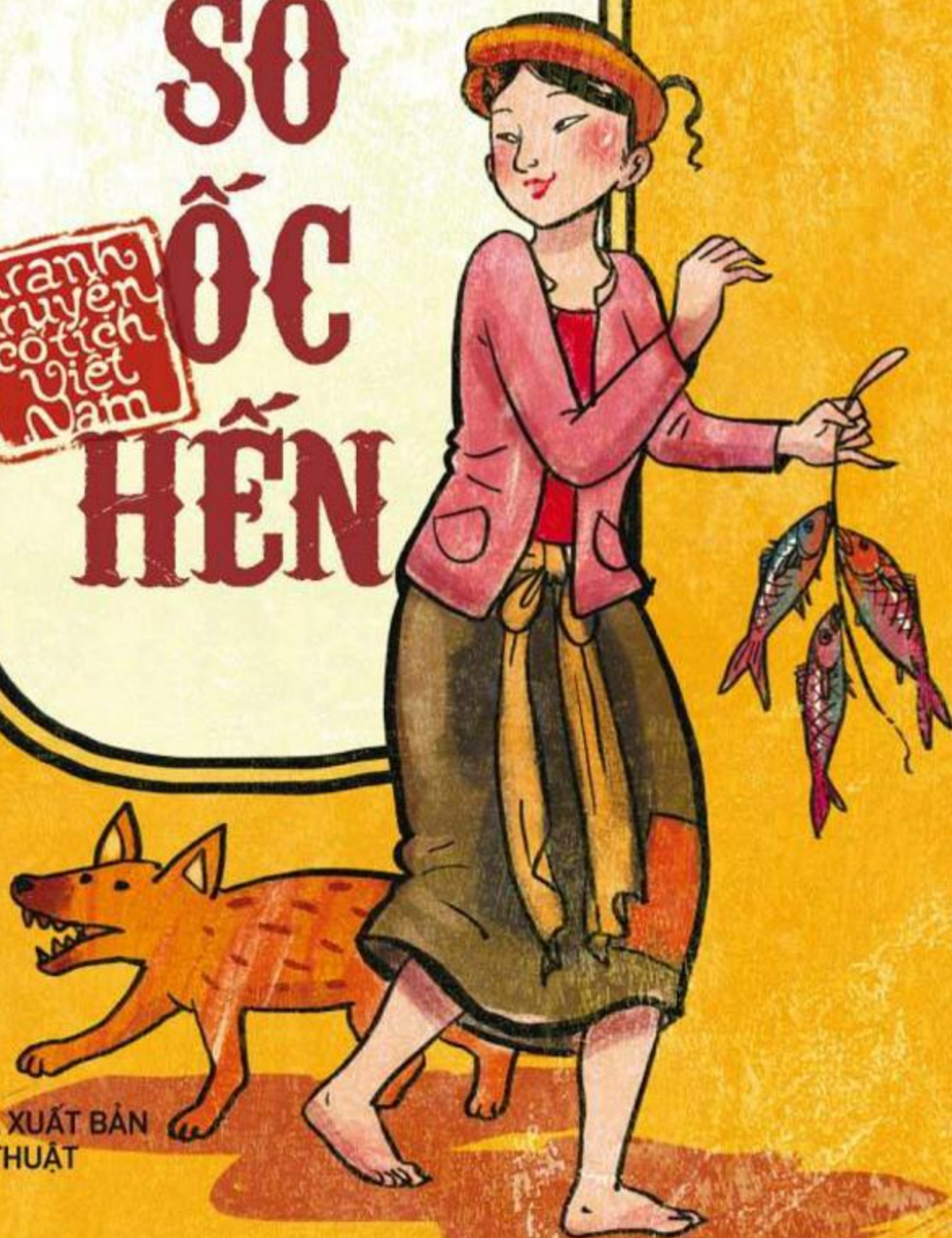
NGHÊU

SÒ

ỐC

HÊN

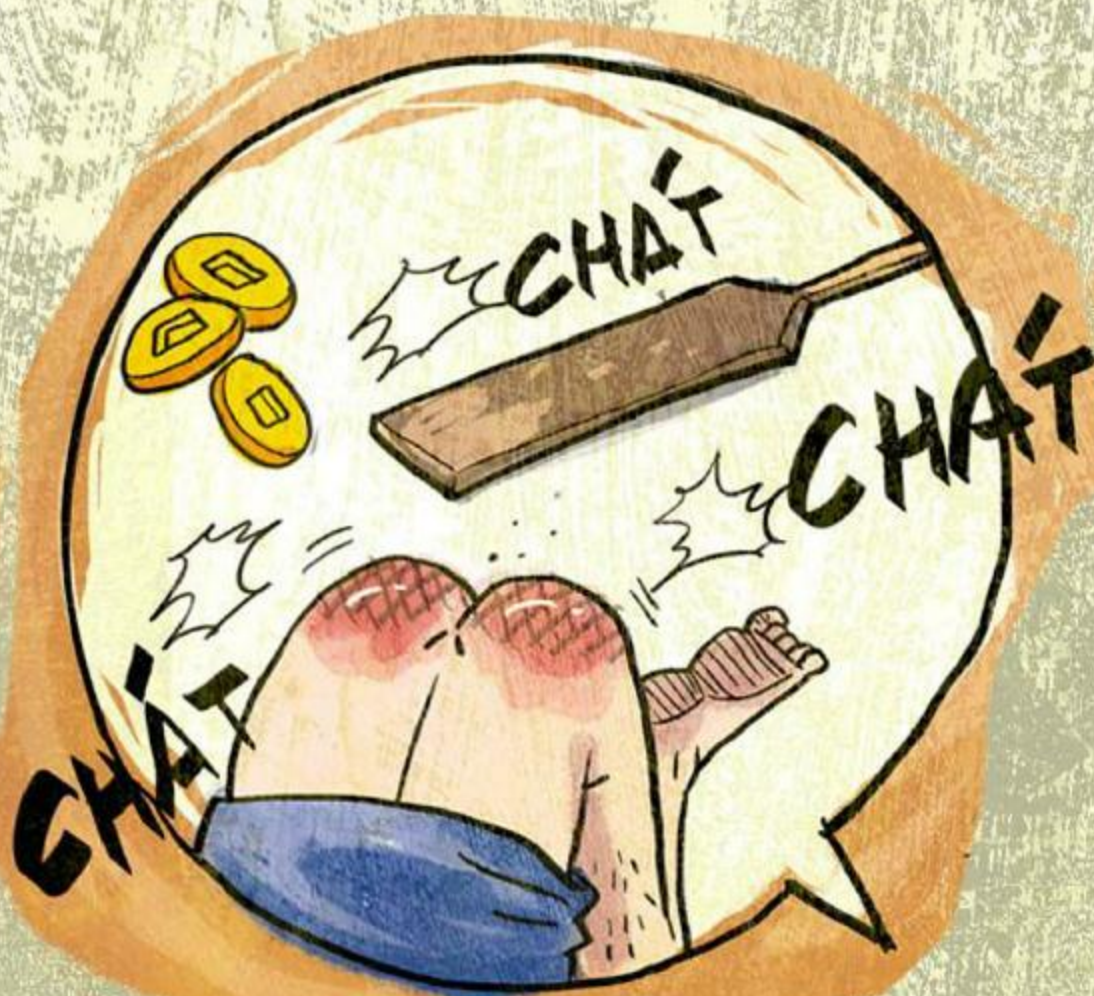
Tranh
truyện
cổ tích
Việt
Nam

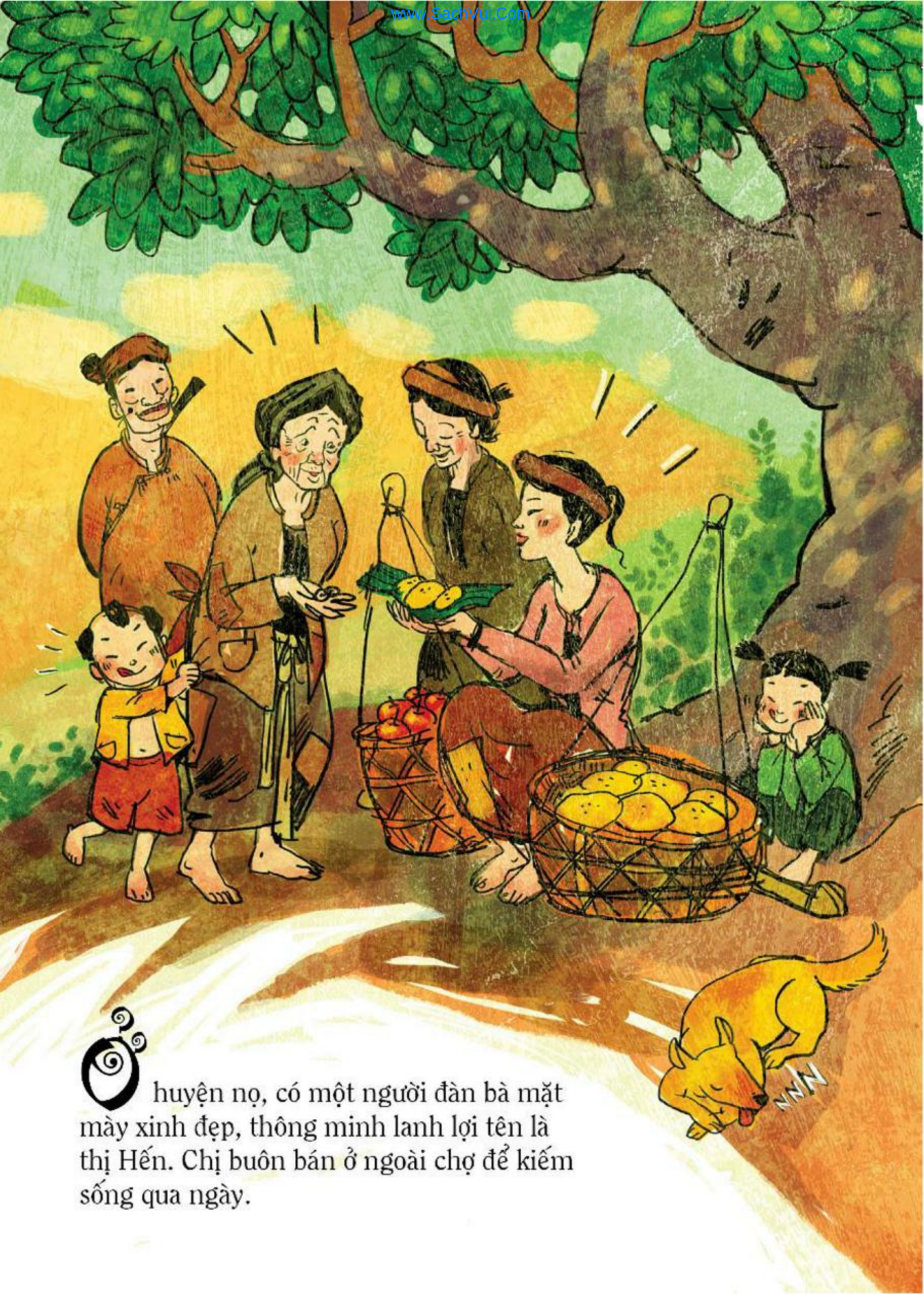
NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

NGHÊU SÒ ỐC HẸN

MINH CHÂU kể,
ĐẶNG HỒNG QUÂN vẽ

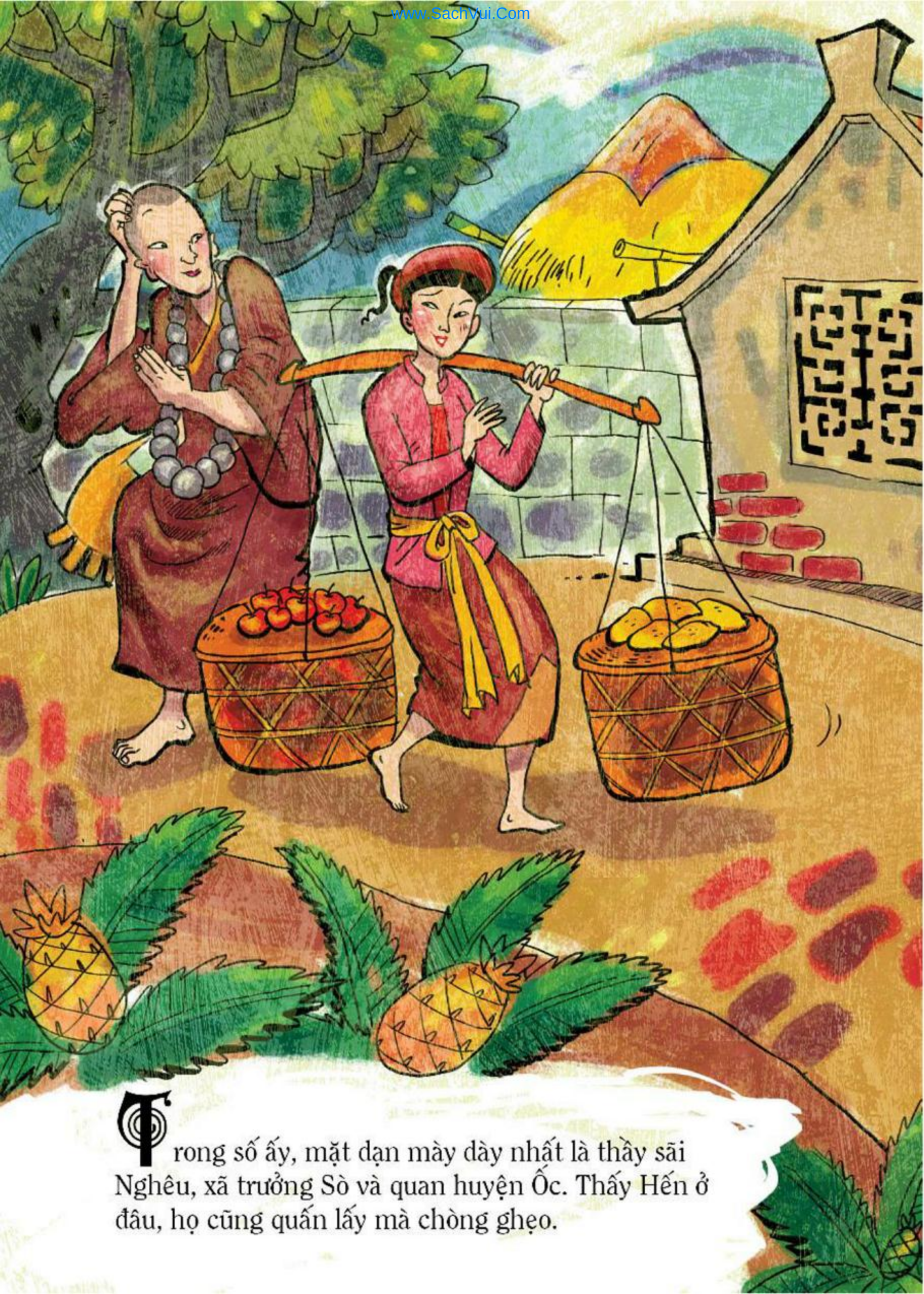
NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

huyện nọ, có một người đàn bà mặt
mày xinh đẹp, thông minh lanh lợi tên là
thị Hên. Chị buôn bán ở ngoài chợ để kiếm
sống qua ngày.

Chồng thị Hên đã mất sớm. Thấy
chị còn trẻ tuổi lại ưa nhìn, nhiều kẻ dập
điêu lui tới tán tỉnh.

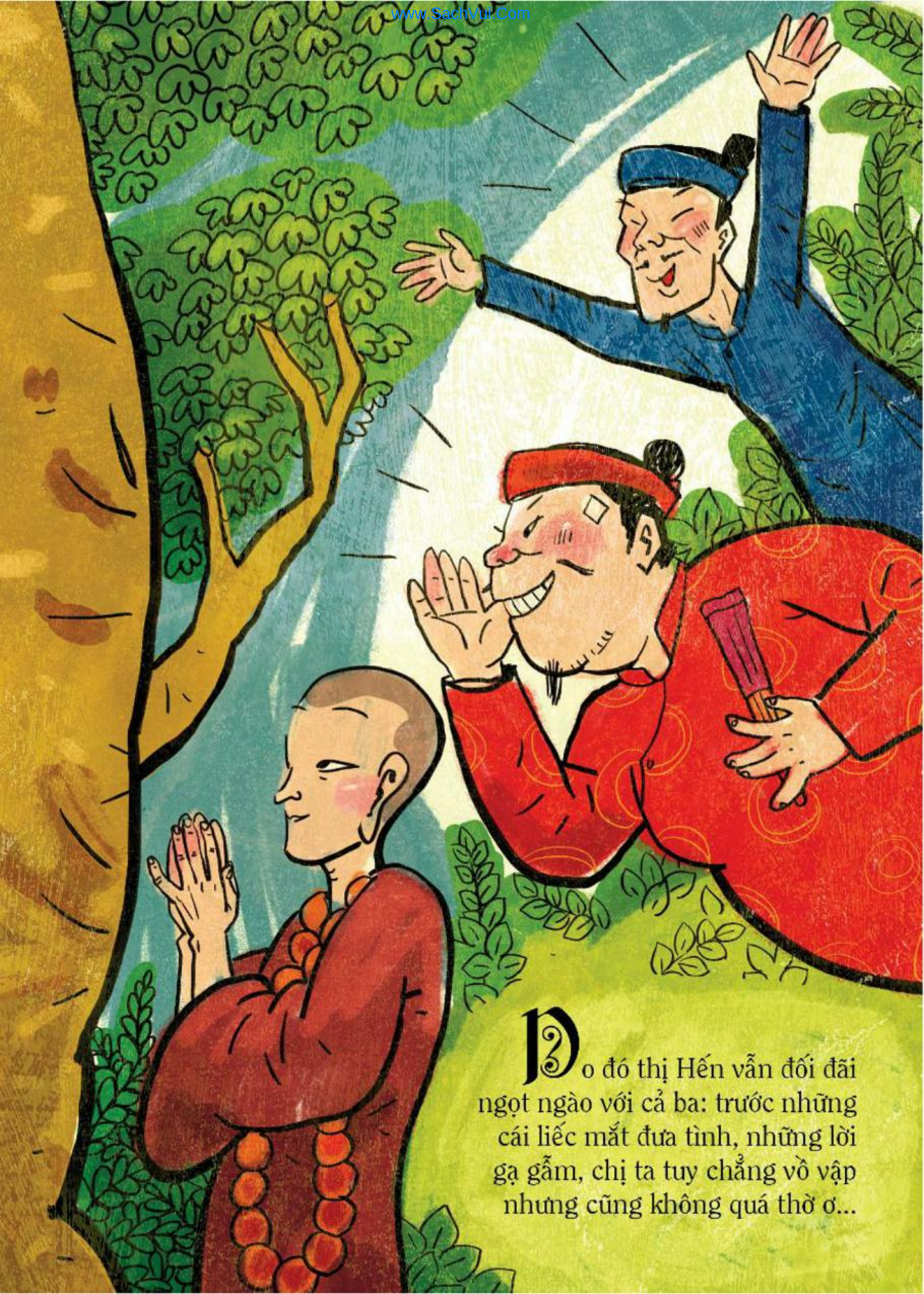

Trong số ấy, mặt dạn mày dày nhất là thầy sãi
Nghêu, xã trưởng Sò và quan huyện Ốc. Thấy Hến ở
đâu, họ cũng quán lấy mà chòng ghẹo.

Thực ra chị
chàng chẳng
vấn vương gì!
Nhưng chị nghĩ
bụng: “Ba người này
đều có vai vế, nhà ta
lại từng đôi ba phen nhờ
vả, khó mà ngang nhiên cự
tuyệt cho đành.”

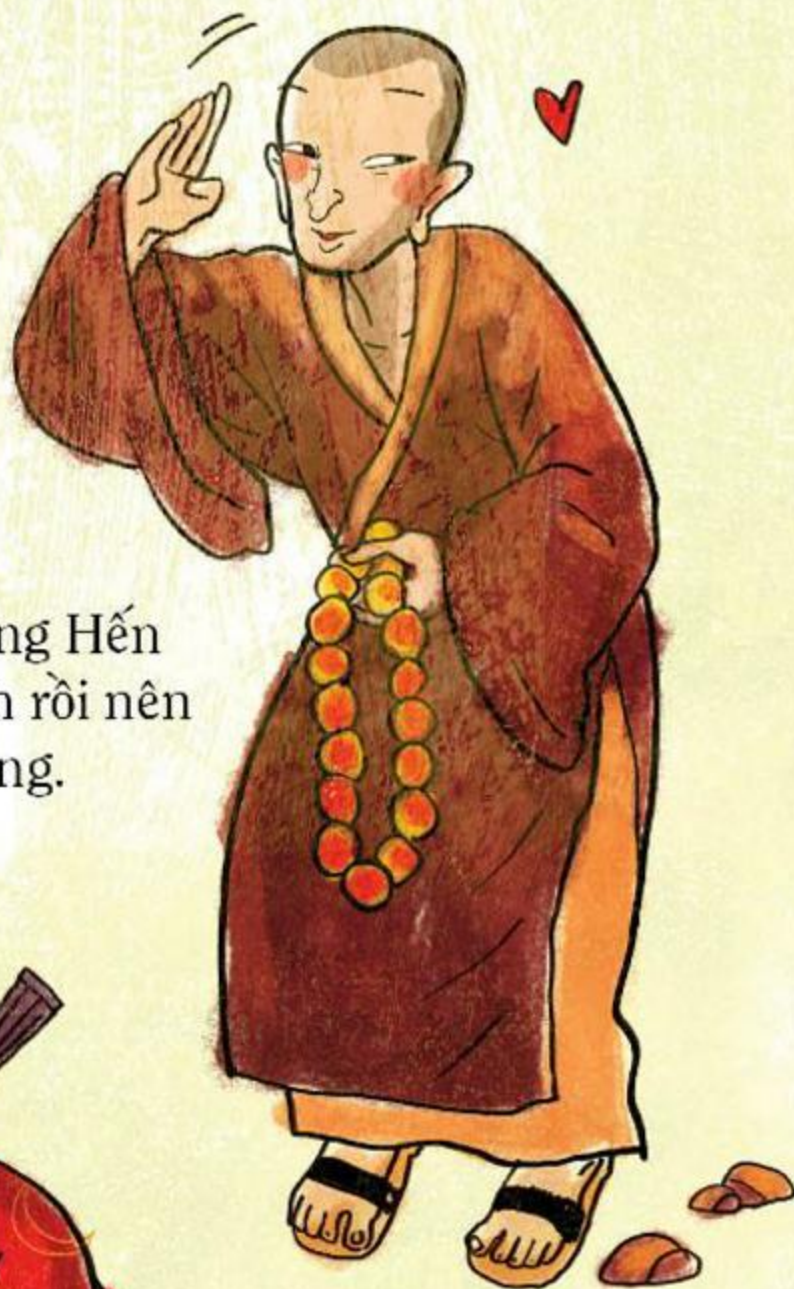

Do đó thị Hén vẫn đôi đôi
ngọt ngào với cả ba: trước những
cái liếc mắt đưa tình, những lời
gạ gẫm, chị ta tuy chẳng vồ vập
nhưng cũng không quá thờ ơ...

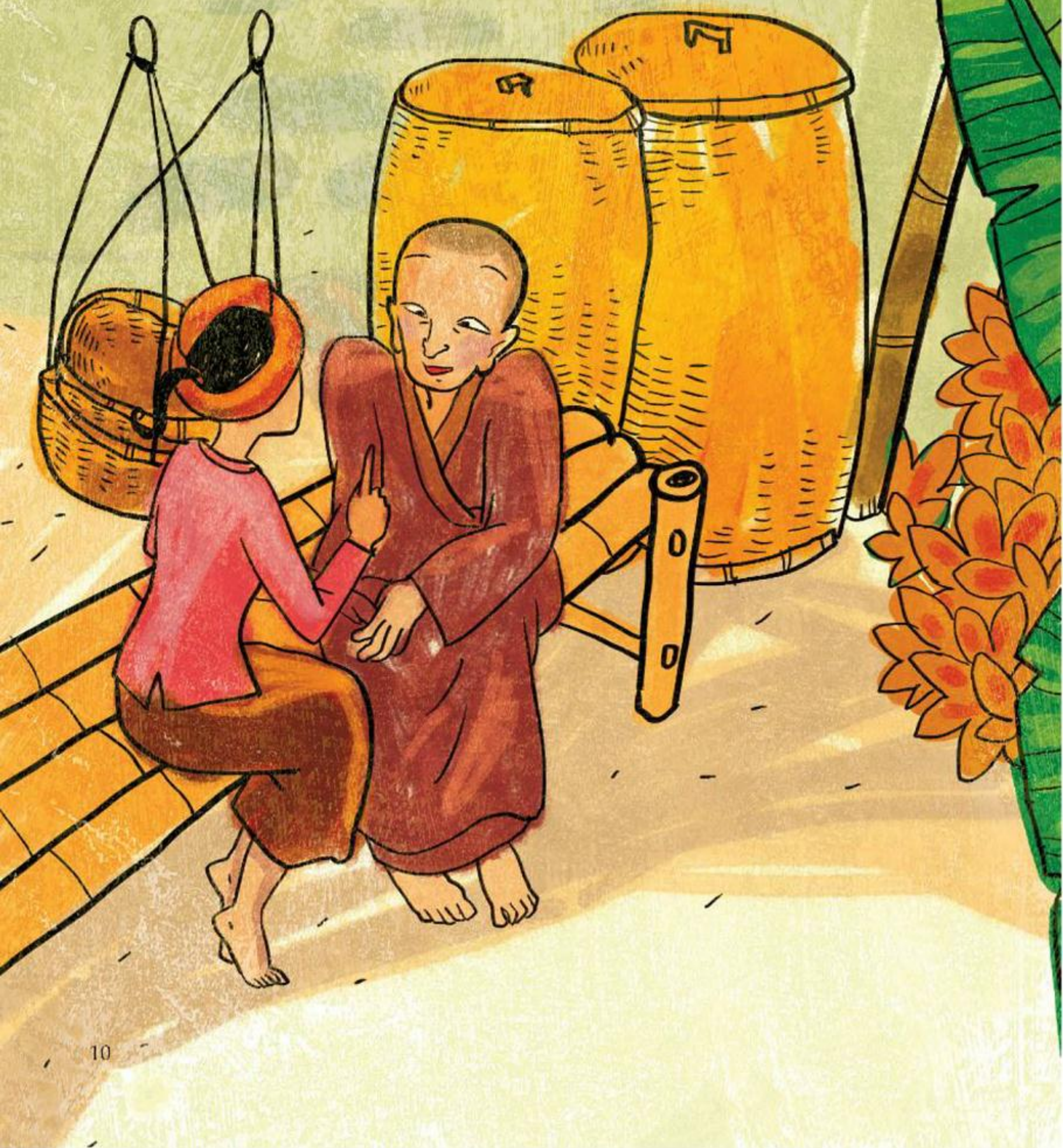
Cả ba đều tưởng Hến đã phải lòng mình rồi nên ngày càng quá đáng.

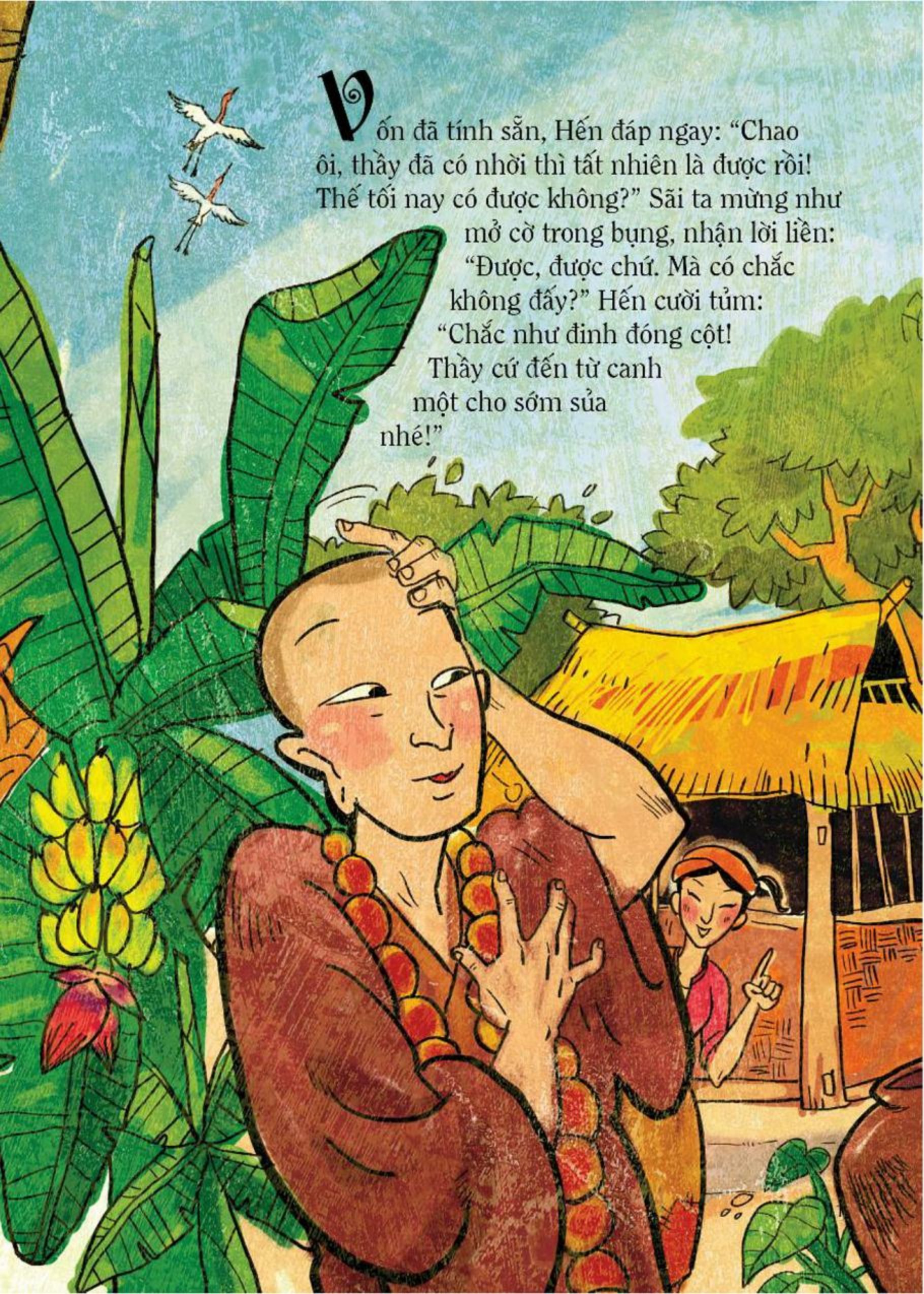
Đặc biệt, xã trưởng Sò cậy mình có quyền thế trong làng nên suốt ngày sẵn đón, sàm sỡ. Thị Hến thấy cứ thế mãi thì cũng bực mình, nhất là trong xóm ngoài làng đã có tiếng đồn không hay. Chị bèn nghĩ cách trị cho ba kẻ kia một trận để chúng chữa thói trắng hoa đáng ghét.

Một hôm, Hên đang ở nhà thì thầy sãi đến. Lúc đầu hên vờ xin miếng trầu, chén nước, sau tỉ tê đòi được một buổi hẹn hò.

Vốn đã tính sẵn, Hến đáp ngay: “Chao ôi, thầy đã có nhờ thì tất nhiên là được rồi! Thế tối nay có được không?” Sãi ta mừng như mở cờ trong bụng, nhận lời liền: “Được, được chứ. Mà có chắc không đấy?” Hến cười tủm: “Chắc như đinh đóng cột! Thầy cứ đến từ canh một cho sớm sủa nhé!”

Dợi sãi ra về rồi, Hến liền sửa soạn lại xống áo cho điệu đà rồi chạy đi tìm xã trưởng Sò và quan huyện Ôc để mời đến nhà chơi.

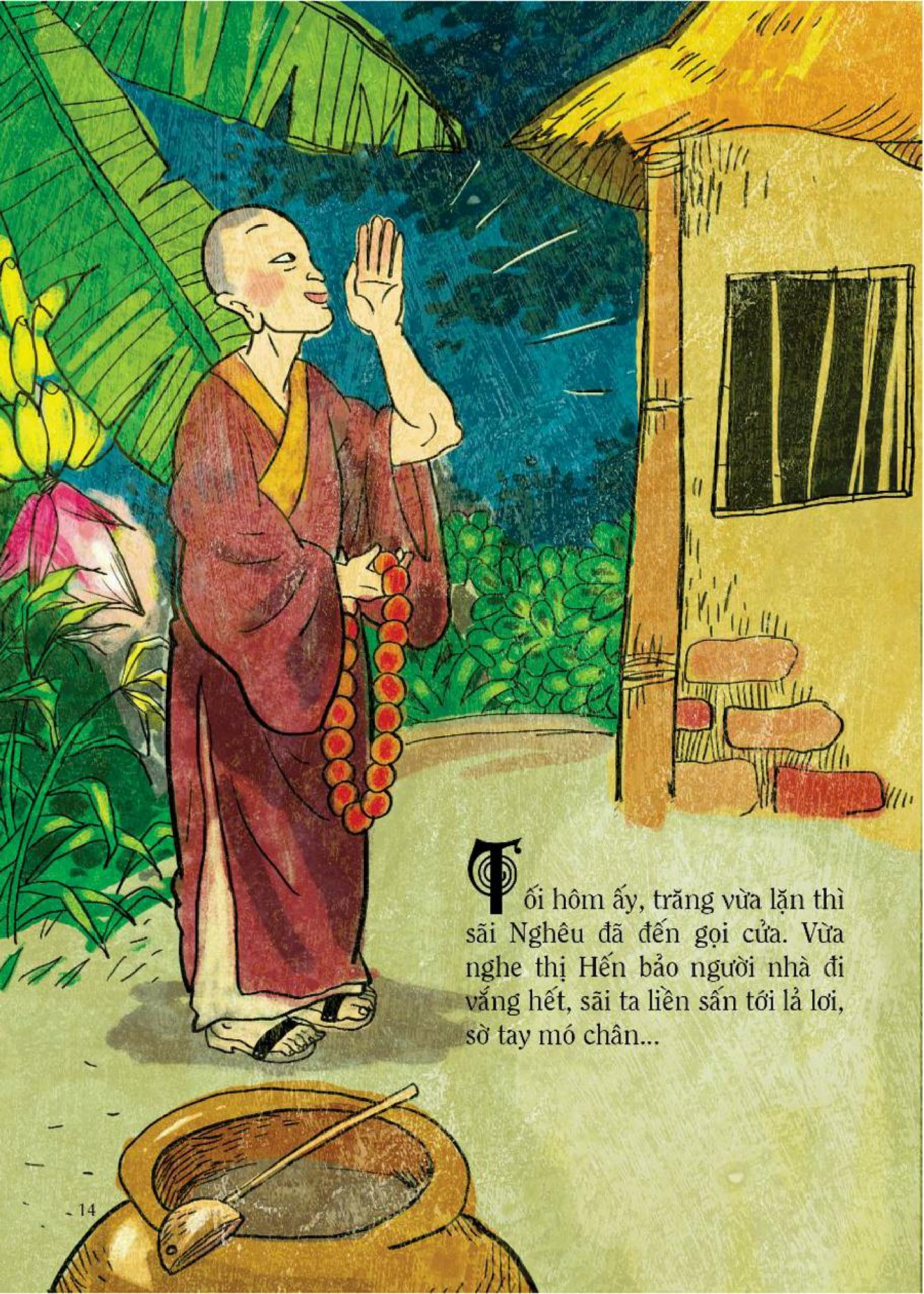
Còn quan huyện thì Hến hẹn gần canh hai. Cả huyện lẫn xã đều khắp khởi mừng thầm rằng cơ hội mong mỏi bấy lâu giờ đã tới.

Chị dặn xã trưởng quá canh một hăng đến
cho mọi người đỡ nhòm ngó.

Tối hôm ấy, trăng vừa lặn thì
sãi Nghêu đã đến gọi cửa. Vừa
nghe thị Hến bảo người nhà đi
vắng hết, sãi ta liền sấn tới lả lơi,
sờ tay mó chân...

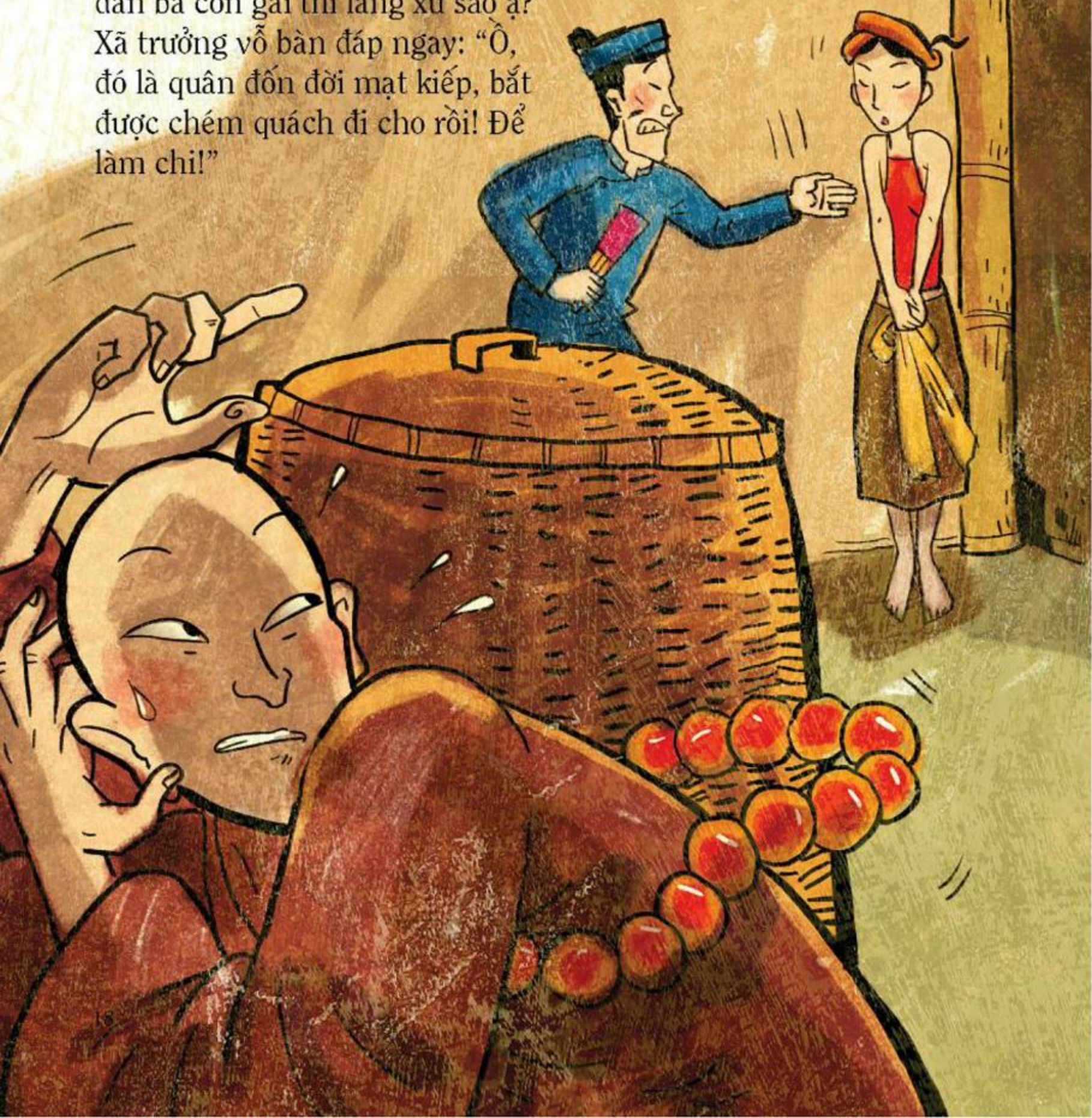
Nhưng đúng lúc đó lại có tiếng gọi cửa. Sãi ta nghe tiếng gọi mà như sét đánh ngang tai, run như cây sậy. Còn thị Hén thì giả bộ ngạc nhiên mà nói: “Ai như tiếng thầy xā Sò thế nhỉ? Đêm hôm khuya khoắt tới đây làm gì không biết?” Nghêu ta nghe thế càng cuống, vội vã tìm chỗ nấp. Thị Hén liền chỉ cho sãi Nghêu chui xuống gầm giường mà trốn.

HÉN ĐAU ???

Dội Sãi trốn xong,
Hեն mới thong thả ra
mở cửa mời xã trưởng
vào. Sau dăm ba câu chào hỏi, chị
chàng nói: “À tiện đây, thiếp xin
hỏi thầy xã như thế này: ví như
làm sãi mà bỏ chùa mà đi ve vãn
đàn bà con gái thì làng xử sao ạ?”
Xã trưởng vỗ bàn đáp ngay: “Ồ,
đó là quân đồn đời mặt kiếp, bắt
được chém quách đi cho rồi! Để
làm chi!”

Thế rồi cũng chẳng khác gì sãi, khi biết nhà không có ai, xã trưởng Sò bắt đầu giở bài chòng ghẹo, sàm sỡ Còn thị Hến thì chỉ tùm tùm cười!

Nhưng chẳng bao lâu sau thì thình lình lại có tiếng gọi cửa. Xã trưởng nhận ra giọng của quan huyện thì thất kinh hồn vía. “Sao đêm hôm khuya khoắt quan lại đến đây làm gì! Biết làm sao bây giờ?” Hấn lập cập hỏi. “Thầy đừng lo.” Hến bình tĩnh đáp. “Thôi cứ chui tạm vào đây vậy.” Xã trưởng cuống quýt theo lời thị Hến mà chui vào cái bồ dựng ở trong buồng.

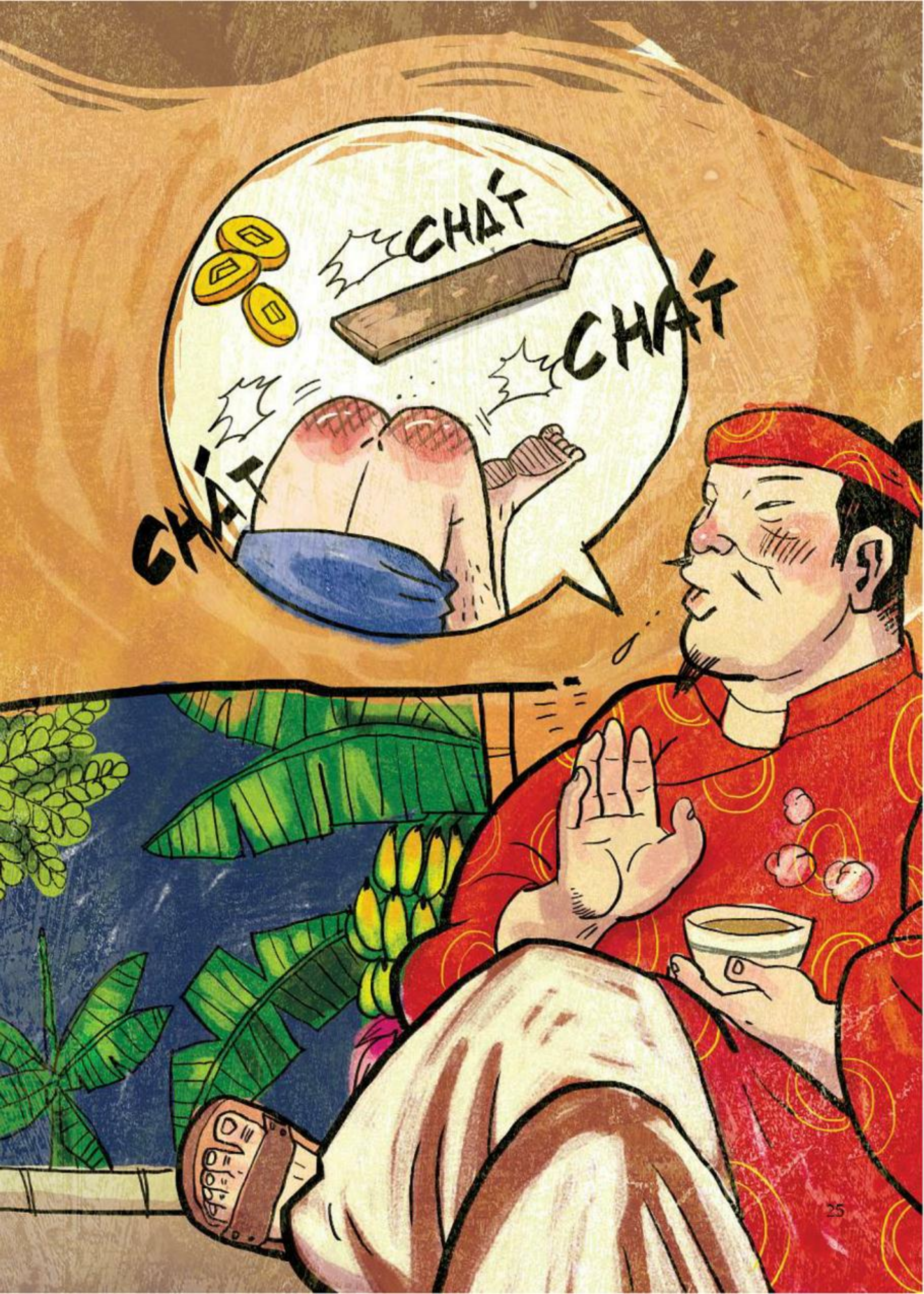
Ờ xã trưởng nắp xong,
Hén lại mới ra mở cửa rước quan
huyện Ốc vào. Vừa vào trong
nhà, huyện Ốc đã sấn sổ lại bên
Hén. Chị chàng khéo néo tránh
né: “Gượng chút nào! Để thiệp
mời quan ngậm nước, miếng
trầu đã nào.”

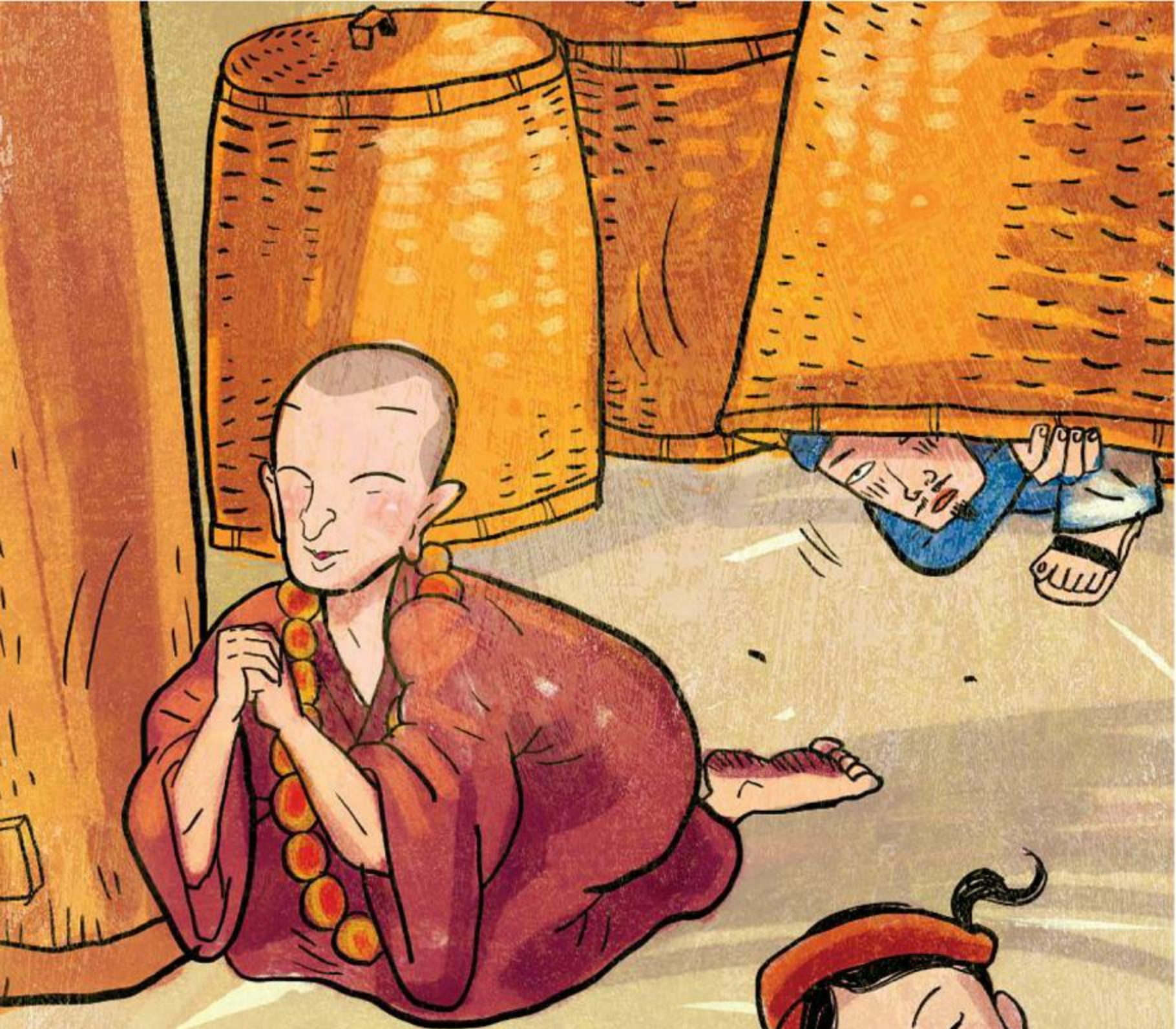

Khi huyện Ốc ngồi uống trà, Hến liền đơn đả hỏi: “Bẩm quan, quan là bậc phụ mẫu của dân, luật hình nắm rõ, thiếp xin được hỏi một chuyện.” Huyện Ốc chắc mẩm cô nàng định nhờ vả chi đây liền ra vẻ hào hiệp mà đáp: “Có chuyện gì em cứ hỏi.” Hến liền thẽ thọt: “Bẩm quan, như thầy sãi mà bỏ chùa đi ve vãn đàn bà con gái thì xử thế nào ạ?” Huyện Ốc cười khà khà: “Ồ, cái loại ấy à, thì đánh cho mấy roi rồi phạt tiền cho về.”

Nào ngờ quan vừa dứt lời thì sãi
Nghêu từ dưới gầm giường lóp ngóp chui
ra, lạy lạy lạy đẽ. “Bẩm quan lớn, ngài
thật công minh ạ!” Thầy Sãi nói. “Chứ
như cái tay xā trưởng đang nắp trong
bồ kia thì thật là quá thể! Tội có thể mà
đang tâm đòi xử chém!”

Dến nước ấy thì xã trưởng cũng đành lồm cồm bò ra. Ba tên gặp nhau, xấu hổ không để đâu cho hết! Rút cuộc cả ba đều sượng sùng bỏ về!

Mấy hôm sau thì cả làng cả tổng đều biết chuyện! Ai cũng chê cười ba tay đồ đốn và khen thị Hên đáo để. Sau đó một thời gian, dân làng bàn tán âm ỉ đến mức thầy sãi đã bị sư cụ đuổi ra khỏi chùa. Xã trưởng xấu hổ quá xin nghỉ. Còn huyện Ốc thì được thăng chức và điều chuyển lên tỉnh.

NGHÊU SÒ ỐC HẾN

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2011.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản

DẶNG THỊ BÍCH NGÂN

Biên tập: Phong Linh

Trình bày: Mai Mai

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty Cổ phần In Viễn Đông. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 391-2011/CXB/11-18/MT và quyết định xuất bản số 100/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 21.4.2011.

In xong và nộp lưu chiểu năm 2011.

Liên kết xuất bản và phát hành:

Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam

1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965

Website: www.nhanam.vn

Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh

Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh

Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034

Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn